

FARA

*Miesięcznik parafialny przy kościele
pod wezwaniem
Najświętszej Maryi Panny
Wniebowziętej w Śremie*

13 września 2012r. nr 8/65

REDAKCJA: ks. Radosław Nowak, Jan Mieloszyński, Hanna Worsztynowicz,
Agnieszka Owczarczak.

Artykuły do gazetki prosimy przysyłać pod adres e – mail gazetka.fara@wp.pl
Redakcja zastrzega sobie prawo skracania nadesłanych materiałów, redagowania i
opatrywania własnymi tytułami, nie zwraca niewykorzystanych materiałów.

Niecodzienne odwiedziny.....

Odeszli po wieczną nagrodę:

Maria Ratajczak, Adam Wojciechowski, Stanisław Ginter, Elżbieta Czajka, Józef Borowczyk, Leon Roszak, Zenona Olszewska, Leokadia Grzeszkowiak, Czesław Ławniczak, Jadwiga Bartz, Irena Konieczna, Józef Nowak, Elżbieta Wojciechowska, Tadeusz Kozubski, Tadeusz Dąbrowski, Lucyna Bratek, Eugeniusz Walkowiak

Włączeni do wspólnoty Kościoła:

Kacper Jurga, Franciszek Marciniak, Aleks Jewgieniew, Franciszek Adamski, Antoni George, Gabriela Michalak, Kacper Nowak, Alicja Nawrot, Aleksander Słoma, Zuzanna Stępień, Kacper Kosicki, Emilia Wilhelm, Alicja Mikołajczyk, Lena Bisior, Blanka Skupień, Maja Stępa, Mieszko Witkowski, Jakub Kępski, Hanna Duszyńska, Anita Brzozowska, Jakub Andrzejewski, Oskar Bocian, Renata Piotrowska, Bruno Piotrowski, Stefan Młodzieniak, Gniewomir Miękiński, Olaf Cieślak, Bartosz Furmanowski, Igor Mazurczak, Emilia Adamska, Zofia Binkowska, Bartosz Żuk, Angelika Domagała, Maksymilian Kuczowski

kowski

Związani sakramentem małżeństwa

Maciej Skrzypczak i Ilona Nowacka, Paweł Wesołowski i Joanna Kociałkowska, Hubert Zimon i Daria Piątek, Tomasz Marciniak i Małgorzata Mielcarek, Tomasz Gołaszewski i Paulina Hajdrych, Janusz Dembski i Anna Zydorczyk, Sławomir Ratajczak i Marcelina Jankowska, Łukasz Kubiak i Małgorzata Dopierała, Przemysław Jewgieniew i Ilona Rozmiarek, Krzysztof Pogorzelec i

Emilia Wierzińska, Maciej Pieczyński i Natalia Krawczyk, Michał Kręcicki i Patrycja Majsnerowska, Sławomir Barnak i Katarzyna Słobodziarz, Rafał Bugajewski i Marta Borowiak, Krzysztof Ladra i Dorota Bugajewicz, Michał Piątkowski i Romana Maciejewska, Przemysław Walczak i Marta Woźniak, Łukasz Majsner i Karolina Marciniak, Tomasz Gałęcki i Katarzyna Banaszak, Marcin Grygier i Kinga Labusińska, Bartosz Jankowski i Malwina Ławniczak, Jakub Kępski i Katarzyna Ajnbacher, Hubert Hofman i Marta Tomczyk, Maciej Chałas i Agata Wojnowska, Francisco Vargas i Małgorzata Milkiewicz, Marcin Jaskuła i Katarzyna Krywicka, Jędrzej Wencka i Kamila Selmoser, Radosław Żenda i Paulina Pilch, Sebastian Gumieny i Ilona Pośpiech, Bartosz Drożdżik i Anita Aleksander, Piotr Duszyński i Magda Nowak, Maciej Swojak i Małgorzata Marcinkowska, Wojciech Czeterbok i Romana Bykowicz, Bartosz Łabudka i Agnieszka Kujawa

Okolo 100 kościołów i kaplic w Polsce może się już poszczycić posiadaniem relikwii bł. Jana Pawła II. To jedna z form rozwijającego się kultu nowego Błogosławionego. W środę 29 sierpnia bieżącego roku o godz. 10.30 pani dyrektor Bożena Majorczyk, kapelan ks. Radosław Nowak oraz kilku innych pracowników DPS-u gościło w apartamentach metropolity krakowskiego. Ksiądz kardynał Stanisław Dziwisz przyjął nas bardzo serdecznie, wręczając w małym relikwiarzu kroplę krwi Błogosławionego Jana Pawła II, potwierdzając to certyfikatem.

Ksiądz kardynał żywo zainteresowany był mieszkańcami oraz pracownikami naszego Domu. Podpisał specjalne błogosławieństwo, którym objął

wszystkich chorych, starszych, niepełnosprawnych, pracowników terapeutycznie – opiekuńczych, administracji oraz tych, którzy będą pracowali i mieszkali w tym Domu.

Obecnie relikwie bł. Jana Pawła II znajdują się w najważniejszych sanktuariach – na Jasnej Górze, w Łagiewnikach, Licheniu, na Świętym Krzyżu, w Kalwarii Zebrzydowskiej, a także w zwyczajnych parafiach, a nawet w kaplicy Kopalni Soli w Wieliczce. Ampułka z krwią Papieża znajduje się tam 101 metrów pod ziemią. Relikwie polskiego Błogosławionego trafiły do: kaplicy w Centrum Onkologii w Bydgoszczy, kaplicy w Ośrodku Edukacyjno-Charytatywnym „Emaus” w miejscowości Turno w diecezji radomskiej, kaplicy Domu Księża Emerytów w Bielsku-Białej, kościoła akademickiego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, znajdują się w kilku szpitalach i w Hospicjum Palium w Poznaniu. Wyrażamy naszą radość i doceniamy wyróżnienie, że jesteśmy pierwszym Domem Pomocy Społecznej, który otrzymał relikwię I stopnia Błogosławionego Jana Pawła II.

Relikwie Jana Pawła II zostały przewiezione do Watykanu na uroczystość beatyfikacji Papieża Polaka – poinformował kardynał Dziwisz. O dostarczenie relikwii poprosili go organizatorzy uroczystości beatyfikacyjnej. Metropolita zaznaczył, że ampułka została przewieziona do Watykanu, a po beatyfikacji wróciła i umieszczono ją w kościele w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się” w podkrakowskich Łagiewnikach. Kardynał powiedział, że relikwie otrzymał dzięki inicjatywie rzecznika Stolicy Apostolskiej, który w ostatnich dniach życia Papieża zasugerował, aby lekarze, pobierając Ojcu Świętemu krew na badania, dali dwie ampułki ówczesnemu papieskiemu sekretarzowi. „Nie wiem, co dodali do tej krwi, bo ta krew zachowała się taka, jakby była pobrana: jest płynna w kolorze czerwonym, żywa krew Ojca Świętego. Więc to są najcenniejsze relikwie: żywa krew Papieża” – mówił kardynał.

Doczesne szczątki bł. Jana Pawła II spoczywają obecnie w Bazylice św. Piotra w Watykanie. Przed beatyfikacją zostały przeniesione z Groć Watykańskich i spoczywają obecnie w kaplicy św. Sebastiana. Dzięki osobistym sekretarzom Papieża - Polaka, obecnemu metropolicie krakowskiemu kard. Stanisławowi Dziwiszowi, a także metropolicie lwowskiemu abp. Mieczysławowi Mokrzyckiemu, wiele świątyń w Polsce otrzymało relikwie krwi bł. Jana Pawła II. Pojedyncze kościoły są także w posiadaniu relikwii włosów Papieża. Zarówno krew, jak i włosy zaliczają się do relikwii I stopnia, czyli takich, które pochodzą z ciała błogosławionego.

Niewątpliwie głównym miejscem w Polsce, gdzie można oddać cześć relikwiom bł. Jana Pawła II jest sanktuarium ku jego czci i znajdująca się w nim „Kaplica Relikwii” w Krakowie - Łagiewnikach. Przechowywana jest tam kropla krwi bł. Jana Pawła II, za-

mknięta w szklanej szkatule i umieszczona w podstawie marmurowego ołtarza stojącego pośrodku ośmiobocznej kaplicy. W świątyni tej znajduje się także jego mitra oraz pastorał – relikwie II stopnia, czyli przedmioty należące do Błogosławionego. Miejscowości, w których znajdują się kościoły z relikwiami Błogosławionego Jana Pawła II w naszej archidiecezji to w kolejności alfabetycznej: Borek Wlkp., Kościan, Kunowo, Luboń, Poznań, Swarzędz i Tomice, koło Stęszewa, a od teraz także Śrem.

Już dzisiaj zapraszamy na uroczystość przeniesienia relikwii bł. Jana Pawła II do naszego Domu. Wydarzenie to będzie miało miejsce dnia 22 października – w dzień liturgicznego wspomnienia Błogosławionego Jana Pawła II. Szczegóły w następnym numerze „Fary”.

Jednocześnie informujemy, że kaplica w Domu Pomocy Społecznej (znajduje się ona na pierwszym piętrze) jest otwarta dla osób z zewnątrz każdego dnia od godz. 7.30 do 20.30. W każdą sobotę o godz. 16.00 sprawowana jest tam Msza Święta, na którą serdecznie zapraszamy. Od dnia wprowadzenia relikwii w każdy czwartek o godz. 19.30 odprawiana będzie nowenna do Błogosławionego Jana Pawła II. Ufam, że kaplica stanie się domem, w którym na stałe zagospodzą wraz z naszym ukochanym Ojcem Świętym nie tylko pracownicy i pensjonariusze DPS-u, ale także inni odwiedzający naszą placówkę.

Ks. Radosław Nowak

Życ dla Ciebie Panie...

Za brak mojej miłości
do Ciebie i do bliźniego...
Uczyn i we mnie wszystko nowe... (por. Ap 21, 5a)
Chcę Ciebie szukać,
by na nowo doświadczyć Twojej Miłości,
Bo tęsknię za Nią,
za Tobą tęsknię...
Bo chcę być Twoim uczniem,
Kochającym uczniem...
Po tym mnie przecież poznają
że jestem uczniem Twoim.
Dlatego chcę kochać
jak Ty kochałeś
Twoją Miłością,
Jedyną Miłością.
Miłością, która wszystko znosi,
Nigdy się nie cieszy z niesprawiedliwości,
Pychą nie wywyższa się,
Miłością która wiarę daje
i nigdy nie ustaje.
I taką Miłością chcę żyć,
żyć dla Ciebie Panie...

i Krzyża, a także z próbami wykluczenia Kościoła z życia publicznego. Fałszywie rozumiana świeckość przybiera formę fundamentalizmu i w rzeczywistości jest jedną z odmian ateizmu.

W imię przyszłości naszych narodów opowiadamy się za poszanowaniem i obroną życia każdej istoty ludzkiej od poczęcia do naturalnej śmierci. Uważamy, że ciężkim grzechem przeciw życiu i hańbą współczesnej cywilizacji jest również terroryzm i konflikty zbrojne.

Trwałą podstawę każdego społeczeństwa stanowi rodzina jako stały związek mężczyzny i kobiety. Jako instytucja ustanowiona przez Boga, rodzina wymaga szacunku i obrony.

Ze szczerą troską, nadzieją i miłością patrzymy na młodzież, którą pragniemy uchronić przed demoralizacją. Chcemy uczyć młodych miłości do Boga, człowieka i ziemskiej ojczyzny oraz kształtować w nich ducha chrześcijańskiej kultury, której owocem będzie szacunek, tolerancja i sprawiedliwość.

Jesteśmy przekonani, że Zmartwychwstały Chrystus jest nadzieją nie tylko dla naszych Kościołów i narodów, ale także dla Europy i całego świata. Niech On sprawi swoją łaską, aby w sobie widzieli przyjaciela i brata.

Zarówno Polacy, jak i Rosjanie żywią głęboką cześć do Najświętszej Maryi Panny. Ufając wstawienictwu Matki Bożej, polecamy Jej opiece wielkie dzieło pojednania i zbliżenia naszych Kościołów i narodów.

Podpisali:

+ Józef
Arcybiskup Michalik
Przewodniczący
Konferencji Episkopatu Polski

+ Cyryl
Patriarcha Moskiewski
i Całej Rusi

Biuro parafialne: wtorek 10:00-12:00, środa 10:00-12:00; 16:00-17:00,
piątek 10:00-12:00, sobota 8:00-9:00. **Tel. 61 28 30 483**

Porządek Mszy Świętych: w dni powszednie o godz. 7:00 i 18:30;
w niedziele o godz. 8:00; 10:00; 11:15; 12:15; 16:00 (kościół pofranciszkański); 18:00.

Spowiedź Św. w dni powszednie 15 minut przed każdą Mszą Św.; w pierwsze czwartki miesiąca od godz. 17:00; w pierwsze piątki miesiąca od godz. 16:00.

Wspomnienia....

8 marca 2012 r. kilkoma samochodami bardzo rano wyjeżdżamy ze Śremu. Trasa prowadzi do Czarnkowa na 4-dniowe rekolekcje z ks. misjonarzem charyzmatykiem o. Jamesem Manieckalem, uzdrowionego fizycznie i duchowo w trójce modlitwy młodego człowieka, który modlił się i prosił o moc Ducha Świętego dla o. Jamesa. Od tego momentu zakonnik zaczął głosić charyzmatyczne rekolekcje na całym świecie.

Szczęśliwie zajechaliśmy do Czarnkowa. Codziennie dojeżdżać mieliśmy, ale Pan Jezus postawił na naszej drodze dobrych ludzi, którzy zaproponowali nam nocleg. Już pierwszego dnia byłam zachwycona rekolekcjami. Wsłuchiwałam się w konferencje, wielbiłam Pana modlitwą i śpiewem. Prawdziwy wstrząs przeżyłam w drugim dniu podczas Mszy Świętej, kiedy o. James głosił homilię. To widać jego słowa trafiły do mojego serca. Wtedy wiedziałam, że muszę się wypowiadać. Przygotowałam się i uklęknęłam u krzyża konfesjonale. Czułam ścisk w gardle, a łzy same napływały do oczu. Duch Święty zadziałał w moim sercu. Po spowiedzi Świętej zaczęłam się modlić jak nigdy dotąd. Moje serce było przepelnione miłością i pokojem. Kiedy wieczorem podczas modlitwy o uzdrowienie o. James powiedział, że teraz Bóg uzdrawia osoby zranione wewnętrznie, uzdrawia ich dusze, poczułam gorąco na całym ciele. Myślałam o moim życiu, o problemach w mojej rodzinie, o moim cierpieniu – płakałam i nagle o. James wypowiada słowa: „Janina zostałaś uzdrowiona, dlaczego wątpisz? Jezus Cię uzdrowił!”

Kolana mi się ugięły, cała drżałam. Jak to? – myślałam. Jezus przychodzi do mnie i mnie uzdrawia? A o. James mówił dalej: „Uwielbiaj Pana i dziękuj Mu”. Moje serce rozpadło się na kawałki, to było niezapomniane przeżycie. Uwierzyłam, że jestem dla Jezusa drogocenna, mimo moich ułomności. Jezus uzdrowił mnie. Nic nie jest już takie samo. Chwała Panu!!! O. Manieckał w prostych słowach głosi prawdę o tym, że najlepszym lekarzem na wszelkie ludzkie choroby jest Jezus Chrystus. Pan przychodzi do nas z łaską uzdrowienia duchowego i fizycznego, uwalnia nas i umacnia w wierze. Jezus działa i żyje wśród nas – teraz w tym czasie – uwierz – pokazuje swoją moc i On przytula Cię zawsze do swojego serca. Otwiera ramiona, żeby przytulić, zwłaszcza tych zagubionych i nieszczęśliwych, którzy utracili wiarę w Jego miłosierdzie.

Uwierzcie, Jezus żyje i jest wśród nas! Alleluja!!!

J.L.

W śremskiej farze proboszczem był wtedy ks. Michalski, a organistą utalentowany muzyk Jan Borowiak. Z jego inicjatywy dnia 3 maja 1922 roku zostało powołane Towarzystwo Chóru Kościelnego Farnego im. Świętej Cecylii.

Celem chóru było uświetnianie, reprezentowanie parafii w archidiecezjalnych zjazdach i spotkaniach. Osiągnięcia chóru docenił profesor Feliks Nowowiejski, który w 1929 roku koncertował w farze i na programie recitalu napisał: „Na pamiątkę dzisiejszego recitalu uznanie dla dyrygenta

Jana Borowiaka i chóru kościelnego”.

Z inicjatywy chóru i przychylnych chórowi parafian ufundowano sztandar, który został uroczystie poświęcony dnia 6 czerwca 1937.

Działalność oraz wspaniały rozkwit chóru został przerwany w 1939 roku wybuchem II wojny światowej. W roku 1942 zmarł Jan Borowiak.

Po zakończeniu wojny na organistę w kościele farnym został powołany Stanisław Nowicki - uczeń Jana Borowiaka. Wznawiał działalność chóru, którego dyrygentem został Stanisław Nowicki. Z powodu represji komunistycznych chór uświetniał tylko uroczystości kościelne, a mimo to uzyskiwał coraz większe uznanie. W 1968 roku Stanisław Nowicki został odznaczony przez Arcybiskupa Metropolity księdza Antoniego Baraniaka *Medalem* za zasługi dla Archidiecezji Poznańskiej, jako organista i dyrygent.

W roku 1989 Stanisław Nowicki bardzo zachorował. Chór zaprzestał swojej działalności z powodu braku dyrygenta.

Proboszcz ksiądz Jan Kajetańczyk w 1990 roku powołał Ryszarda Zielińskiego na stanowisko organisty. Powoli chór zaczął swą działalność. Po śmierci proboszcza księdza Jana Kajetańczyka, powołany na proboszcza ary ksiądz Marian Brucki, został patronem chóru. Chór zaczął intensywniejszą działalność, śpiewając na Mszach Świętych, nabożeństwach fatimskich, na jubileuszach kapłanów, spotkaniach opłatkowych, piknikach, zjazdach i prezentacjach w Poznaniu, Gostyniu, Wrześni, Chóralnym Święcie Wiosny, dożynkach, w Domach Pomocy Społecznej w Śremie i w Psarskim.

Obecnie chór liczy 23 członków. Chcielibyśmy aby się nadal rozwijał, wzrastał w liczbę i chóralnym śpiewem wielbił Boga i Matkę Najświętszą - patronkę naszej parafii, ubogacając liturgię Mszy Świętej i innych nabożeństw.

Zapraszamy wszystkich, którzy lubią śpiewać i zechcieliby wzmocnić nasz chór.

Próby odbywają się w każdy wtorek o godzinie 18.30 w salce przy kościele pofranciszkańskim, od ulicy Franciszkańskiej. W czasie wakacyjnym jest przerwa.

Próby zaczynamy 18.09.2012 roku.

*Serdecznie zaprasza
dyrygent i członkowie chóru im. Świętej Cecylii.*

J.Pruchniewicz

W poczuciu odpowiedzialności za teraźniejszość i przyszłość, zwracamy się ze słowem pojednania do wiernych naszych Kościołów, do naszych narodów i do wszystkich ludzi dobrej woli.

Nasze bratnie narody łączy nie tylko wielowiekowe sąsiedztwo, ale także bogate chrześcijańskie dziedzictwo Wschodu i Zachodu. Świadomi tej długiej wspólnoty dziejów i tradycji, wkraczamy na drogę szczerego dialogu w nadziei, że przyczyni się on do uleczenia ran przeszłości, pozwoli przezwyciężyć wzajemne uprzedzenia i nieporozumienia oraz umocni nas w dążeniu do pojednania.

Drogą ku takiej odnowie jest braterski dialog. Ma on dopomóc w lepszym poznaniu się, odbudowaniu wzajemnego zaufania. Takie pojednanie zaś zakłada również gotowość do przebaczenia doznanych krzywd i niesprawiedliwości. Zobowiązuje nas do tego modlitwa: Ojcze nasz (...) odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom.

Apelujemy do naszych wiernych, aby prosili o wybaczenie krzywd, niesprawiedliwości i wszelkiego zła wyrządzonego sobie nawzajem. Jesteśmy przekonani, że jest to pierwszy i najważniejszy krok.

Przebaczenie nie oznacza oczywiście zapomnienia. Pamięć stanowi bowiem istotną część naszej tożsamości. Jesteśmy ją także winni ofiarom przeszłości, które zostały zamęczone i oddały swoje życie za wierność Bogu i ziemskiej ojczyźnie. Przebaczyć oznacza jednak wyrzec się zemsty i nienawiści, uczestniczyć w budowaniu zgody i braterstwa, co stanowi podstawę pokojowej przyszłości.

Tragiczne doświadczenia XX wieku dotknęły w większym lub mniejszym stopniu wszystkie kraje i narody Europy. Ofiarę poniosły miliony niewinnych ludzi, o czym przypominają niezliczone miejsca kaźni i mogiły znajdujące się na polskiej i rosyjskiej ziemi.

Wydarzenia naszej wspólnej, często trudnej i tragicznej historii, rodzą niekiedy wzajemne pretensje i oskarżenia, które nie pozwalają zagoić się dawnym ranom. Poznanie faktów oraz ukazanie rozmiarów tragedii i dramatów przeszłości staje się dzisiaj pilną sprawą historyków i specjalistów. Z uznaniem przyjmujemy działania kompetentnych komisji i zespołów; wyrażamy przekonanie, że ich wysiłki pozwolą poznać niezakłamaną prawdę historyczną, dopomogą w wyjaśnieniu wątpliwości i przyczynią się do przezwyciężenia negatywnych stereotypów.

W wyniku politycznych i społecznych przemian, pod koniec XX wieku nasze Kościoły uzyskały większą możliwość pełnienia swojej misji ewangelizacyjnej.

Pierwszym bowiem i najważniejszym zadaniem Kościoła po wszystkie czasy pozostaje nadal głoszenie Ewangelii Chrystusa.

Uznajemy autonomię władzy świeckiej i kościelnej, lecz opowiadamy się także za współpracą w dziedzinie troski o rodzinę, wychowania, ładu społecznego i innych kwestii ważnych dla dobra społeczeństwa. Chcemy umacniać tolerancję, a przede wszystkim bronić fundamentalnych swobód na czele z wolnością religijną oraz bronić prawa do obecności religii w życiu publicznym.

Dzisiaj nasze narody stanęły wobec nowych wyzwań. Pod pretekstem zachowania zasady świeckości lub obrony wolności kwestionuje się podstawowe zasady moralne oparte na Dekalogu. Promuje się aborcję, eutanazję, związki osób jednej płci, propaguje się konsumpcjonistyczny styl życia, odrzuca się tradycyjne wartości i usuwa z przestrzeni publicznej symbole religijne.

Nierzadko spotykamy się też z przejawami wrogości wobec Chrystusa, Jego Ewangelii

Wspólnota Żywego Różańca

Żywy różaniec to wspólnota dzieląca się na Róże. W każdej Roży jest 20 członków, tylu ile tajemnic w różańcu. Każda osoba odmawia codziennie jedną dziesiątkę różańca. Trwa to nie więcej niż 5 minut, a łaski, jakie otrzymujemy są takie jakbyśmy odmówili całe 20 tajemnic różańca.

W naszej wspólnocie jest 25 Róż w tym 20 Róż kobiet i 5 mężczyzn. W każdej z Róż tylko jedna osoba jest zelatorem, który powinien tę wspólnotę scalać, dbać żeby każdy wiedział, którą tajemnicę odmawiać.

Tabela zmiany tajemnic

Rok 20....		Rok 20....		Rok 20....		Rok 20....		Rok 20....	
Miesiąc	Nr Tajemnicy	Miesiąc	Nr Tajemnicy	Miesiąc	Nr Tajemnicy	Miesiąc	Nr Tajemnicy	Miesiąc	Nr Tajemnicy
I		I		I		I		I	
II		II		II		II		II	
III		III		III		III		III	
IV		IV		IV		IV		IV	
V		V		V		V		V	
VI		VI		VI		VI		VI	
VII		VII		VII		VII		VII	
VIII		VIII		VIII		VIII		VIII	
IX		IX		IX		IX		IX	
X		X		X		X		X	
XI		XI		XI		XI		XI	
XII		XII		XII		XII		XII	

Od roku 2006 odmawiamy w kościele różaniec przed wieczorną Mszą Świętą w dni powszednie i w niedzielę po Mszy Świętej o 8.00. Włączyło się w to odmawianie 11 zelatorów. Jest to jednak ciągle mała grupa wiernych. Zapraszamy innych parafian do udziału w tej modlitwie!

Co roku opiekun diecezjalny Żywego Różańca ksiądz kanonik Jan Głapiak organizuje spotkania modlitewno - formacyjne. W tym roku dla naszego dekanatu takie spotkanie odbyło się w Lubiniu 16 czerwca. Z naszej parafii uczestniczyło w nim 16 osób, a mogło więcej!

Każdego roku organizowane są także rekolekcje, które trwają od popołudnia piątku do obiadu w niedzielę. W tym roku pojedziemy na rekolekcje do Gostynia 19.10. – 21.10.2012 roku. Chętnych proszę o zapisywanie się u mnie pod numerem telefonu 612830888.

W takiej parafii jak nasza, Wspólnota Żywego Różańca powinna być większa. Proszę przemyśleć - ile łask możemy uzyskać u Boga i Matki Różańcowej za odmawianie codziennie tylko jednej tajemnicy różańca i serdecznie zapraszam do Wspólnoty Żywego Różańca.

J. Pruchniewicz

Do Matki...

W pierwszą niedzielę lipca, gdy prawie wszyscy jeszcze spali pod śremską farą przed 5. rano szum, rozmowy. Oczy wielu jeszcze małe, zaspane, ale serca mocno biją, bo idą do Matki....

Trudno dziś powiedzieć od ilu lat, czy też wieków śremianie pielgrzymują do sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia w Borku Wlkp. To tradycja pra-ojców... O 5. rano Eucharystia i krótkie wprowadzenie w temat tegorocznej pielgrzymki: „Matko, Domie Złoty!” Grupa 130 pątników wyruszyła na pielgrzymi szlak. Najstarsza uczestniczka to pani Janina 76 lat, pielgrzymuje już z nami 12. raz; najmłodszy to: Małgorzata i Adriana, lat 9.

Cieszy fakt, że patrząc na ostatnie lata liczba pielgrzymów stopniowo wzrasta. Ponad 30 osób pierwszy raz udało się z nami na pątniczy szlak. Wielu pielgrzymuje całymi rodzinami włączając do grona pątników nowe osoby. Początkowo spokojnie, później zimno, wiatr targa włosy, mamy problem, by utrzymać flagi, nagłośniecie... błyski, grzmoty, ulewa... a tu śremskie serduszka gorące, kochające idą do Matki! Od Wieszczyzna już cisza, potem tylko słońce... Coś niesamowitego! Gdyby to był rajd, z pewnością większość pojechałaby do domu, ale to siła wiary i moc modlitwy pozwoliły nam iść dalej. Potrzebujemy takich chwil. Deszcz stał się dla nas „oczyszczeniem...” Ilu ludzi, tyle intencji, próśb, każdy niesie w sercu sprawy osobiste, rodzinne, zawodowe...

Po 37 kilometrach drogi na horyzoncie pojawiła się wieża sanktuarium w Borku. Na środku ulicy wszyscy uklękliśmy, chwila ciszy, wzruszenia, u wielu łzy... Idziemy do Matki, w sercu niesiemy wiele spraw... Nabraliśmy sił, z radością i śpiewem wchodzimy do Borku, aby pokłonić się Tej, która od XIV wieku króluje na tym miejscu. Przy ołtarzu czekał na nas kustosz sanktuarium ks. Daniel Litkowski – śremianin. Ksiądz Stefan Pawłowski w książce pt.: „Pamiętka Obrazu Matki Bożej w Borku na Zdzieżu” tak opisał obraz: „Cera Jej śniada, lica różowe, źrenice oczu, w których niebieska przebija łagodność, zdają się zwracać równocześnie w każdą zarówno stronę i łaskawie wynagradzać tych, którzy na Obraz pobożnie spoglądają. Z tchnącego wstydlivością wyrazu twarzy nie przebija chmura, lecz powab wspaniałej powagi, która w sercu człowieka wzbudziła ufność, przyciąga do siebie. Głowa nieco pochylona, skłania się ku lewej stronie, a palce prawej ręki dotykają się szaty mniej więcej dwuletniego Pana Jezusa. Ten zaś wzrok Swoją raczej ku pobożnym, aniżeli ku Matce Bożej, jakoby rozważał ich prośby i rozstrzygał, a Matka skromnie spogląda na Niego i z chęcią do miłosierdzia względem nieszczęśliwych ludzi.”

Po odpoczynku czas na tradycyjne czuwanie kończące ciężki dzień. Następnego dnia o godzinie 9.30 „nasza” śremska Eucharystia, by po południu wyruszyć do domu. Składam podziękowanie wszystkim zaangażowanym w przygotowanie i przebieg tegorocznej pielgrzymki: służbie drogowej, porządkowej i medycznej; zespołowi muzycznemu, wszystkim grającym i śpiewającym, każdemu kto troszczył się, aby czas pielgrzymki przebiegał miło i pobożnie.

W późnych godzinach wieczornych pod eskortą policji i straży miejskiej weszliśmy do Śremu witani przez mieszkańców naszego miasta i księdza dziekana.

ks. Radosław Nowak

Wspólnota Nieustającego Różańca im. Błogosławionego Jana Pawła II

W grudniu 2006 roku zaczęliśmy tworzyć naszą wspólnotę, a od stycznia 2007 roku włączyliśmy się przez odmawianie różańca do wspólnoty archidiecezjalnej. Od 2007 roku należymy do Wspólnoty Nieustającego Różańca w Polsce. Sekretariat Wspólnot znajduje się przy sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Szczecinie. Duszpasterzem jest o. Jan Paweł Bogdziński, a animatorką pani Urszula Stryuowicz, która przesyła korespondencję. Archidiecezjalnym duszpasterzem jest ksiądz kanonik Jan Glapiak, a animatorką pani Maria Leśniewska.

Przynależność do tej wspólnoty polega na odmawianiu różańca przez jeden dzień miesiąca całe 24 godziny. Naszym dniem jest 31 dzień miesiąca, lub każdy ostatni dzień miesiąca (dzień uzgodniony z panią Marią Leśniewską). Zaczynamy od godz. 0.00 kończymy o godz. 24.00. Co pół godziny jedna osoba odmawia jedną część różańca. Żeby modlić się przez całą dobę potrzeba 48 osób. Różaniec jest odmawiany w intencjach podanych przez duszpasterzy Wspólnoty (załączam intencje).

Obecnie różaniec odmawiają 64 osoby. Naszym następnym marzeniem jest,

NIEUSTAJĄCY RÓŻANIEC

Część

.....
Imię i nazwisko

....., dzień każdego miesiąca, godz.

W intencji:

1. O łaskę, aby Jezus Chrystus był Królem naszych serc, rodzin, naszej Ojczyzny i całego świata.
2. O Triumf Niepokalanego Serca Maryi, aby pomogło nam wypełnić wolę Bożą.
3. Za Ojca Świętego, Biskupów i Kapłanów.
4. Za naszą umiłowaną Ojczyznę - Polskę, a w szczególności, aby życie było chronione od chwili poczęcia aż po naturalną śmierć.
5. O łaskę licznych i świętych powołań: kapłańskich, zakonnych i misyjnych szczególnie z naszej parafii
6. Za nawrócenie grzeszników, za konających i dusze w czyśćcu cierpiące.
7. O prześląkanie za grzechy własne, naszych rodzin, Narodu Polskiego i całego świata.

żeby w wyznaczonym czasie różaniec odmawiały po dwie osoby. Brakują nam jeszcze 32 osoby. Gdyby znaleźli się chętni byłaby większa pewność, że ta modlitwa nie zostanie nigdy przerwana.

Zapraszamy do włączenia się do tej Wspólnoty - jest to tylko pół godziny raz w miesiącu tylko jedna część różańca.

Przemyśl to i zadzwoń tel. 612830888

Godziną łączności między wszystkimi członkami Wspólnot Nieustającego Różańca jest codziennie Godzina Miłosierdzia Bożego, w której odmawiając Koronkę do Miłosierdzia Bożego łączymy się ze wszystkimi Wspólnotami w Polsce.

J. Pruchniewicz

nych przeżyć dzieci i młodzieży. Bardzo ważnym elementem wychowania w rodzinie jest bowiem stabilizacja i poczucie bezpieczeństwa, jakiego powinno doświadczać dziecko.

Drodzy Bracia i Siostry, poszukując odpowiedzi na pytanie: jak dziś wychowywać, przywołaliśmy Świętą Rodzinę z Nazaretu, stanowiącą wzór domowego Kościoła. Zauważmy, że Maryja i Józef, którym Bóg powierzył wychowanie swego Syna, nie byli pozbawieni codziennych problemów. Wsłuchiwali się jednak w głos Boga i otwierali na Jego obecność. Zwiastując Maryi, że zostanie Matką Zbawiciela, Anioł zwraca się do Niej słowami: „Nie bój się Maryjo...”. Podobnie św. Józef słyszy: nie bój się! Każdy wychowawca przeżywa nieraz obawy jakie towarzyszą komuś, kto czuje ciężar odpowiedzialności związanej z wychowaniem. Warto w takiej sytuacji zaufać Bożej Opatrzności!

Kochani Rodzice, prosimy, abyście od najmłodszych lat budowali więź swoich dzieci z Kościołem, który jest naszym wspólnym domem. Wychowujcie zatem dzieci i młodzież w duchu zaufania do Kościoła i wskazujcie im ich własne miejsce w tej wspólnotcie.

Podpisali: Pasterze Kościoła katolickiego w Polsce.

Krąg Biblijny.

W każdą środę, poza okresami wakacji i świąt, po wieczornej Mszy Św. spotyka się Krąg Biblijny.

Jako jeden z uczestników spotkań Kręgu Biblijnego pragnę powiedzieć, że przygotowują nas one do niedzielnej Eucharystii.

Czytana jest Ewangelia przypadająca na najbliższą niedzielę. Po przeczytaniu Słowa Bożego następuje rozważanie. Obecni dzielą się swoimi przemyśleniami. Własne rozumienie słów Pana Jezusa porównywane z wypowiedziami innych osób podczas kręgu, zestawione z życzliwym komentarzem obecnego na spotkaniu księdza, wzbogaca zrozumienie słów Pisma Świętego i przygotowuje nas do wykorzystania Dobrej Nowiny w życiu..

Dodaję, że doświadczenie życiowe uczestników jest różne: od gimnazjalistów po emerytów.

Spotkania kręgu miały też charakter wyjazdowy, które do przeżyć duchowych dostarczały też sporo powodów do radości. Były relaksem z wyższej półki.

Pozwolę sobie na podpowiedź: gdy padnie z ambony ogłoszenie o mającym się odbyć kręgu, wykorzystaj ją i przyjdź na spotkanie.

Sala może pomieścić znacznie więcej osób.

Marcin C.

Umiłowani w Chrystusie!

We wszystkich miejscach, w których realizowane jest wychowanie: w domu rodzinnym, w szkole i w parafii, trzeba szukać odpowiedzi na pytania: kogo chcemy wychować? Jak dotrzeć dziś do wnętrza młodego człowieka? W oparciu o jakie wartości chcemy wychowywać? Bez takiego namysłu prowadzonego wspólnie przez rodziców, chrzestnych i dziadków, a także przez odpowiedzialnych za oświatę, nauczycieli i wychowawców, nie może być mowy o owocnym wychowaniu.

Jezus daje nam wyraźne wskazanie: „słuchajcie Mnie wszyscy i zrozumiećcie”. Te słowa zachęcają nas, abyśmy zajrzeli do ludzkiego serca i zobaczyli co je wypełnia, czym żyje na co dzień, czym się niepokoi, jakie są jego nadzieje? To ważne pytania. Bardzo łatwo ich dziś nie usłyszeć, wymawiając się brakiem czasu lub wielością zajęć. Tymczasem słowo Boże trzeba usłyszeć i przyjąć sercem oraz poświęcić mu odrobinę czasu. Nasza aktywność to nie tylko kwestia sprawności umysłu czy tężyzny fizycznej, ale przede wszystkim wrażliwości serca. Ono ożywia przecież to, co mówimy, czynimy, o czym decydujemy. Wszystko to skłania nas zatem jeszcze raz do wspólnego wysiłku nad kształtowaniem ludzkiego serca.

Podjęwając refleksję nad wychowaniem we wspólnocie Kościoła, który jest naszym domem, warto przywołać przykład Świętej Rodziny, a zwłaszcza to wydarzenie, kiedy dwunastoletni Jezus zgubił się w Jerozolimie w czasie Święta Paschy. Niepokój spowodowany zaginięciem Jezusa, Maryja i Józef przeżywali razem. Wspólnie też poszukiwali zagubionego Dziecka. Świadczą o tym słowa, jakie zatroskana Matka kieruje do swego Syna odnalezionego po trzech dniach poszukiwań: „Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie”. Stwierdzenie: „ojciec Twój i ja” wskazuje na to, że małżonkowie – Maryja i Józef – wspólnie dzielili troskę o Jezusa i wspólnie uczestniczyli w Jego wychowaniu. Czyż nie można doszukać się tu kolejnej ważnej wskazówki dla wszystkich rodziców podejmujących troskę o wychowanie dzieci? Zarówno ojciec, jak i matka, wbrew niektórym schematom, powinni w równym stopniu brać odpowiedzialność za wychowanie dziecka.

Zauważmy, że Maryja i Józef na co dzień przebywali z Jezusem i mieszkali z Nim w nazaretańskim domu. Uczestniczyli także w życiu religijnym wspólnoty, do której należeli. Włączali się w istniejące wówczas formy tego życia i stopniowo wprowadzali w nie dorastającego Jezusa: podejmowali razem praktyki religijne, uczestniczyli w pielgrzymkach do Jerozolimy, nawiedzali świątynię, prowadząc do niej Jezusa. Wynika z tego, że świadectwo życia religijnego rodziców ma istotne znaczenie w wychowaniu dziecka.

Jedność i świętość małżeństwa jest stałą troską Kościoła. Jej zasadność staje się jeszcze wyraźniejsza, gdy małżonkowie są rodzicami. Niestety, coraz większy problem społeczny stanowi wzrastająca liczba rozpadających się małżeństw, co ma niekorzystny wpływ na wychowanie i przyczynia się do negatyw-

Chórek Dziecięcy „Boże Perełki” powstał we wrześniu 2010 roku z inicjatywy księdza Sebastiana Kaźmierczaka i Martyny Frąckowiak. Początkowo w zespole śpiewało 9 dziewczynek, a na gitarze akompaniowała Karolina Hoffa. Z czasem do Karoliny dołączył Waldemar Zawada, a i śpiewających dziewczynek przybywało coraz więcej. Chórek zwiększał się w liczbę i siłę młodych głosów.

Po odejściu Księdza Sebastiana naszym opiekunem został ksiądz Michał Nowak, a obecnie ksiądz Radosław Nowak.

„Boże Perełki” to przede wszystkim grupa fantastycznych dzieciaków kochających śpiew i Pana Boga. Chórek oprócz ubogacania niedzielnej dziecięcej Eucharystii bierze udział w wyjazdach, zabawach, balach i spotkaniach. Opiekunowie Perełek wiedzą, jak ważne dla wspólnego bycia razem są niecodzienne chwile, dlatego dbają o to, aby dzieci wyjeżdżały na wycieczki integracyjne, koncertowały w różnych parafiach i Domach Pomocy Społecznej, a także wspólnie bawiły się na dwudniowych obozach i „popołudniach karaoke” z rodzicami.

Wypoczęci po wakacjach znów chcemy powrócić z radosnym śpiewem wychwalającym Pana Boga. Dzieci, które chciałyby od września wstąpić w szeregi „Bożych Perełek” zapraszamy wraz z rodzicami na spotkania.

Jeśli chcecie nas posłuchać jesteśmy na youtube: <http://www.youtube.com/user/bozepereelki?feature=watch>

„Kto Ojczyźnie służy, sam sobie służy” Piotr Skarga (1536-1612)

W bieżącym roku mija 400 lat, jak zmarł wybitny kaznodzieja narodowy, obrońca wiary i polskości – ks. Piotr Skarga. Właściwie jego prawdziwe nazwisko brzmi Powęski, jednak posługiwał się pseudonimem Skarga i pod tym nazwiskiem przeszedł do historii.

Urodził się 2 lutego 1536 roku w Grójcu na Mazowszu. Był najmłodszym synem Michała i Anny ze Świątków. Mając 17 lat podjął studia w Akademii Krakowskiej na Wydziale Filozoficznym, zdobywając tytuł bakałarza. Święcenia kapłańskie przyjął w 1564 roku we Lwowie i został kanonikiem katedry Lwowskiej. Szybko uzyskał sławę znakomitego kaznodziei. Odznaczał się hojnością wobec ubogich, odwiedzał chorych, wspierał duchowo skazańców. Kilka lat póź-

niej wyjechał do Włoch i w 1569 roku wstąpił do Towarzystwa Jezusowego (jezuici). Był pierwszym polskim spowiednikiem w rzymskiej Bazylice św. Piotra. Po dwóch latach wrócił do Polski z zadaniem tworzenia kolegiów jezuickich, a także powoływał dzieła charytatywne, np. krakowski Bank Pobożny dla ubogich tzw. Komorę Potrzebujących, Arcybractwo Miłosierdzia i inne. W latach 1579-84 piastował godność pierwszego rektora Akademii Wileńskiej. W 1588 roku został nadwornym kaznodzieją króla Zygmunta III Wazy, gorącym zwolennikiem monarchii i ograniczania władzy Sejmu.

Zmarł 27 września w domu zakonnym św. Barbary w Krakowie, a pochowany został w kościele św. Piotra i Pawła.

Największe dzieła Piotra Skargi to *Żyoty Świętych* i *Kazania sejmowe*. *Żyoty Świętych* zyskały rozgłos już za życia autora i stały się bestsellerem wielu epok - najpopularniejszą polską książką wszechczasów.

Kazania sejmowe

Kazania sejmowe oprócz treści religijnej, zawierały również ważne przesłanie polityczne. Kazań tych nie głosił w sali obrad, lecz podczas okolicznościowych nabożeństw i uroczystości. Wydane zostały po raz pierwszy w Krakowie w 1597 roku. *Kazaniami sejmowymi* zainteresowano się na dobre dopiero w epoce rozbiorów.

Kazania były to traktaty polityczne dotyczące najważniejszych wad Rzeczypospolitej, zawierały one wskazówki dotyczące sposobu ich przezwyciężania. W swych kazaniach Skarga przedstawiał najgroźniejsze choroby niszczące państwo polskie – wymieniał m.in.: brak miłości ojczyzny, kłótnie wewnętrzne, tolerowanie herezji, osłabianie władzy monarszej, złe prawo oraz „grzechy jawne i niekarność”. Niezwykle odważnie kaznodzieja nauczał o nieuczciwości i prywatnie, o parlamentarzystach, którzy, jak określał posiadali raczej „bydlęcą”, a nie polityczną mądrość.

W ostatnim kazaniu (wygłoszonym jako prorocstwo) powiedział: „Będziecie pośmiewiskiem narodów, (...) będziecie wrogom waszym służyli w głodzie, pragnieniu, w obnażaniu i włożą jarzma żelazne na szyje wasze”. Niesamowity jest fakt, że niektóre słowa ks. Piotra Skargi w dziejach naszego narodu są ciągle aktualne.

Modlitwa za Ojczyznę ks. Piotra Skargi

Boże, Rządco i Panie narodów,
z ręki i karności Twojej racz nas nie wypuszczać,
a za przyczyną Najświętszej Panny, Królowej naszej,
błogosław Ojczyźnie naszej, by Tobie zawsze wierna,
chwałę przynosiła Imieniowi Twemu
a syny swe wiodła ku szczęśliwości.

Wszchemogący wieczny Boże,
spuść nam szeroką i głęboką miłość ku braciom
i najmiłszej Matce, Ojczyźnie naszej,
byśmy jej i ludowi Twemu,
swoich pożytków zapomniawszy,
mogli służyć uczciwie.

Ześlij Ducha Świętego na służgi Twoje,
rządy kraju naszego sprawujące,
by wedle woli Twojej ludem sobie powierzonym
mądrze i sprawiedliwie zdołali kierować.
Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen

B.S.